

בש"פ 323/21 - אמיר שוואהנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 323/21

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: אמיר שוואהנה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 23.12.2020 במ"ת 32207-11-20 שניתנה על-
ידי כבוד השופט ע' כהן

תאריך הישיבה: ז' בשבט התשפ"א (20.1.2021)

בשם העורר: עו"ד רן שטרצר

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 23.12.2020 (מ"ת 32207-11-20, השופט ע' כהן). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

כתב האישום וההליכים עד כה

2. ביום 12.11.2020 הוגש כתב אישום נגד העורר ושלושה נאשמים נוספים שנסב בעיקרו על עסקאות בנשק. על פי כתב האישום, קודם ליום 15.10.2020 פנה לעורר אחד הנאשמים, קרוב משפחתו (להלן: המתווך), ויצר קשר בינו עמוד 1

לבין שני הנאשמים האחרים על מנת שהעורר ימכור להם נשק (להלן: הקונים). בהתאם לכך, בין יום 15.10.2020 ליום 19.10.2020, במועד ובמקום שאינם ידועים במדויק, רכשו הקונים מן העורר תת-מקלע מאולתר (להלן: תת-המקלע). בהמשך, לאחר שהקונים לא היו שבעי רצון מתת-המקלע, פנה אחד מהם למתווך והבהיר לו כי ברצונו להחליפו בכלי נשק אחר. בשלב זה, המתווך קישר פעם נוספת בין הקונים ובין העורר וכן הבהיר להם כי יצטרכו להוסיף סכום כסף נוסף. לאחר שהקונים הסכימו לכך, נקבע כי הם יפגשו עם העורר לצורך ביצוע העסקה. ביום 22.10.2020 בשעה 14:00 נפגשו השלושה בג'וליה. במועד המפגש הוחזר לעורר תת-המקלע (שהוחבא לאחר מכן בקרבת מקום), ואילו העורר מסר לקונים נשק מסוג אקדח הזנקה. לאחר ביצוע העסקה, ובתמורה לעזרתו, פנה המתווך, שהיה באותה העת אסיר בכלא "אלה", לאחד הקונים וביקש כי זה יפקיד עבורו כספים בחשבון הקנטינה שלו בבית הסוהר. בהמשך, הקונים נעצרו על-ידי המשטרה ובחיפוש שנערך על גופו של אחד מהם נמצא האקדח. כמו כן, בחיפוש שנעשה במקום המפגש נמצא תת-המקלע. יצוין כבר עתה כי המשך הדברים יעסוק בעניינו של העורר בלבד.

3. בשל המעשים המתוארים יוחס לעורר ביצוע עבירות של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (שתי עבירות) (להלן: חוק העונשין), עבירות של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין (מספר עבירות) ועבירות של הובלה ונשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין (מספר עבירות).

4. בד בבד עם הגשתו של כתב האישום המדינה הגישה גם בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו, ובו ביום הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד למתן החלטה אחרת.

5. בדיון שהתקיים ביום 23.12.2020 הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר נגדו, אך ביקש להפנותו לקבלת תסקיר של שירות המבחן. מנגד, עמדת המדינה הייתה כי יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים ללא צורך בקבלת תסקיר. בתום הדיון קיבל בית המשפט המחוזי את עמדת המדינה והורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט המחוזי ציין כי לחובתו של העורר עומדות שתי הרשעות קודמות משנת 2017 בגין החזקת סכין שלא כדין ותגרה, וכי תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר מותנה לתקופה בת שישה חודשים. בית המשפט המחוזי עמד על כך שככלל כאשר מדובר במקרים של עבירות נשק המקימות עילת מעצר סטטוטורית, יש מקום להורות על מעצר מאחורי סורג ובריח. בית המשפט המחוזי הוסיף כי על מנת לשקול האם יש מקום להורות על קבלת תסקיר של שירות המבחן, יש לבחון תחילה האם קיימת חלופה כלשהי שביכולתה להפיג את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם. בנסיבות העניין, בית המשפט המחוזי קבע כי לא מצא שיש מקום להפנות את העורר לקבלת תסקיר של שירות המבחן וכי אין מקום לשקול בעניינו שחרור לחלופת מעצר או להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בהקשר זה בית המשפט המחוזי התחשב בכך שכתב האישום ייחס לעורר עסקה כפולה בנשק, כמו גם בעבר הפלילי הקודם שלו בתחום הנשק והאלימות.

הערר

6. הערר שבפני מכון כלפי החלטה זו. בעיקרו של דבר, העורר טוען כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שקבע כי אין להורות על קבלת תסקיר של שירות המבחן בעניינו. העורר מציין כי אומנם לחובתו שתי הרשעות קודמות, אך מדגיש כי אין מדובר בעבר פלילי "כבד" וכי מעולם לא ריצה עונש מאסר, אף לא בדרך של עבודות שירות. העורר מוסיף כי בניגוד לקביעותיו של בית המשפט המחוזי הוא לא הורשע בעבירת נשק, אלא בעבירה של החזקת סכין. כן הוא טוען כי אין במעשים המיוחסים לו, כשלעצמם, כדי להביא למעצרו האוטומטי עד תום ההליכים נגדו וכי בנסיבות העניין היה

מקום להורות על קבלת תסקיר לצורך בחינת אפשרות לחלופת מעצר מתאימה.

7. הדין בפני התקיים ביום 20.1.2021. בא-כוחו של העורר הטעים כי בהתחשב בכך שעברו הפלילי של העורר אינו חמור ובמכלול נסיבותיו היה מקום להזמנת תסקיר בעניינו, חרף הגישה המחמירה ביחס לעבירות נשק, שבעינה עומדת.

8. עמדת המדינה היא כי דין הערר להידחות. המדינה הצביעה על המדיניות המחמירה ביחס לעבירות נשק והטעימה כי נוכח טיבם של המעשים המיוחסים לעורר, מנקודת מבטה המקרה מתאים למעצר עד תום ההליכים ללא קשר לעברו הפלילי של העורר.

דיון והכרעה

9. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ולא בלי התלבטות החלטתי לדחות את הערר.

10. אכן, חרף הגישה הכללית הנוהגת ביחס לעבירות נשק, לגביהן הכלל כידוע הוא מעצר עד תום ההליכים (ראו: בש"פ 4244/18 סח'ניני' מדינת ישראל, פסקה 24 (13.6.2018); בש"פ 4289/18 סיאדנ' מדינת ישראל, פסקה 19 (17.6.2018)), לעולם יש מקום לחריגים אף בעניינן, בהתקיים נסיבות מתאימות (ראו למשל: בש"פ 969/19 אלטורי נ' מדינת ישראל, פסקאות 8-10 (14.2.2019) (להלן: עניין אלטורי)).

11. עם זאת, במקרה דנן לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה מכלל זה, אף לא לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן. לשיטתי, לא הרשעותיו הקודמות של המערער הן שאמורות להטות את הכף כאן בהתחשב בכך שאין עומדות על הרף החמור. אולם, אני מייחסת משקל למאפיינים הכלליים של כתב האישום שהוגש נגד העורר, שמלמד לכאורה על מעורבותו ותפקידו המרכזי בסחר בנשק במסגרת העסקה הכפולה המתוארת, וכן מצביע על נגישותו ליותר מכלי נשק אחד, נסיבה שהיא רלוונטית ביותר להחלטה בשאלת המעצר (ראו והשוו: עניין אלטורי, בפסקה 8). מדובר במעשים בעלי ממד חומרה גבוה, המצביעים לכאורה על מסוכנות ממשית הנשקפת מן העורר. אומנם, נראה כי לא היה מקום לכך שבית המשפט המחוזי יאפיין את העורר כמי שלו עבר בתחום הנשק, אולם אין בכך כדי להשפיע על התוצאה במקרה זה שאותה אני בוחנת לגופה. משכך, במכלול הדברים, ובפרט כאמור נוכח המסוכנות העולה מכתב האישום, לא התרשמתי כי תסקיר יוכל לסייע ביד העורר בעת הזו.

12. העורר נעצר לפני זמן לא ארוך, באופן יחסי. אין באמור כאן כדי למנוע ממנו בחלוף הזמן הגשת בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי שתיבחן בהתאם לאמות המידה הקבועות בדיון.

13. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ט' בשבט התשפ"א (22.1.2021).

ש ו פ ט ת
